

Highburger, lamstoefpot of pannenkoeken

Natuurlijk recreëren op De Kruisberg

Wat begon met één geitje op zijn 8e verjaardag is uitgegroeid tot een kudde van 30 geiten, 80 Schotse Hooglanders en 850 schapen verenigd in de Stichting Crosshill. Hans Logchies, schilder in Castricum, is met zoon Dick bovendien de nieuwe uitbater van Gasterij De Kruisberg in de duinen nabij Heemskerk. Slechts een kwartiertje fietsen van Wijk aan Zee.

Hans Logchies heeft een schildersbedrijf in Castricum, maar eigenlijk komt hij daar nauwelijks meer aan toe. Zijn hobby, het houden van een kudde Hooglanders die ingezet worden om de duinen te begrazen, nam al veel tijd in beslag. Nu is daar Gasterij De Kruisberg bijgekomen. Want na een goed leven in de duinen worden de oude dieren geslacht en ja wat doe je dan met al die hompen vlees? Er Highburgers van maken voor op de barbecue of opdienen als stoefpotje lamsvlees.

Toen het PWN een nieuwe bestemming zocht voor het uit 1870 stammende monument met arbeiderswoning het Voerhuis, greep Hans zijn kans en realiseerde hij midden in het duingebied Gasterij De Kruisberg met als motto 'natuurlijk recreëren'.

'Nu ik hier woon kan ik veel beter op de kudde toezien. Er worden toch jaarlijks zo'n 500 lammeren geboren', verklaart Hans. 'Dat je hier slechts te voet of met de fiets kunt komen, heeft als voordeel dat je heerlijk kunt genieten van de rust en de

natuur zonder verkeerslawaaï. We hebben ook bewust geen speeltuin. Kinderen hoeven niet altijd vermaakt te worden. Er is plaats genoeg om te spelen met wat de natuur biedt: bomen klimmen, lammetjes voeren of schapen scheren.' Gelukkig heeft zoon Dick zijn passie voor dieren geërfd. Zo kunnen zij samen overleggen en elkaar waar nodig vervangen.

Het terrein is ruim opgezet met een groot terras en een kleine omheining, waar de flessenlammeren worden opgevangen. Het lammetje Bella is het lievelingetje van de Logchies. De wat oudere geit Tante Truus houdt haar gezelschap. Verder staat er nog het 8 maanden oude Ezeltje Maarten van Heemskerk, die nu nog te jong is om op te rijden. De kippen Jut en Jul met de 11 kriel-tjes lopen gewoon gezellig vrij rond.

Gasterij De Kruisberg, Kruisberg 4a, is een kwartier fietsen van Wijk aan Zee of 10 minuten lopen van de parkeerplaats Heemskerk.

Openingstijden: in september en oktober van woensdag t/m zondag, in de wintermaanden op vrijdag, zaterdag en zondag van 10.00-17.00 uur.

Groepen op afspraak.

www.gasterijkruisberg.nl

Greet Cudovan

MKZ: Echt last heeft Logchies niet van de mkz. Alleen het vervoerverbod voor de schapen is nog van kracht. Voor de Schotse Hooglanders is het verbod opgeheven. 'De last is dus minimaal, zegt Dick Logchies. 'zeker vergeleken met vijf jaar geleden.' Hij verwacht dat het vervoerverbod ook voor de schapen binnenkort van de baan is.

'Pedro moet nog veel leren'

Heemskerker "Ezel" op pad

Heemkerkers worden van oudsher Ezels genoemd en Jan Jansen is geboren op de Oude Dijk in Heemskerk, waar hij tot zijn 10e jaar woonde. Een echte Ezel dus, zoals hij zelf zegt. Dat heeft hij zich ter harte genomen. In zijn huidige woonplaats Schoorl kocht hij de ezel Pedro, en is op zijn trektocht door de duinen van Schoorl naar Wijk aan Zee nu even terug op zijn geboortegrond.

We ontmoeten Jan op de Gasterij de Kruisberg, waar ezel Pedro zijn soortgenoot Maarten van Heemskerk met een luid gebalk enthousiast begroet. Jan is bakker op een instelling voor gehandicapten en gaat binnenkort met pensioen. Tja en wat doe je dan met je vrije tijd? Op reis naar Frankrijk, Rome of Santiago de Compos-

tella en wel te voet met een ezel. Hoe kwam hij op dat idee?

Jan: 'Ik heb ooit eens een verhaal gelezen over een vrouw met haar dochter die met een ezel de Andes overtrok. Dat leek me ook wel wat. Wandelen geeft je ontzettend veel vrijheid. Je kunt alle verplichtingen achter je laten en hoeft je alleen te bekommeren om eten en slapen. Maar een rugzak is erg zwaar en dus heb ik 3 jaar geleden Pedro gekocht. Nu ben ik hem aan 't trainen. We trekken in 10 dagen van Schoorl naar Wijk aan Zee en weer terug. Onderweg kamperen we.'

Pedro is nu 3 ? jaar en moet nog veel leren voor hij naar Frankrijk mee mag. Hij is koppig en hardleers, bovendien wil hij steeds blijven staan om te eten onderweg. Misschien uit protest tegen de bult op zijn rug? Maar volgens Jan kan zo'n ezel makkelijk 45 kilogram dragen.

'Het valt niet mee hoor, zo'n ezel in het gareel te krijgen en het is best vermoeiend om steeds te verkassen. Dat is wel een naadeel.'

Greet Cudovan

'Lay down Bill'

Schaapherderin Marit heeft het ultieme vakantiebaantje

Zes zomerweken lang graast er een kudde schapen in de duinen langs de Van Oldenborghweg richting Castricum aan Zee. De 350 Scottish Blackface schapen en 10 Hollandse landgeiten worden onder andere bewaakt door Marit Bos en haar honden. Het PWN en stichting Crosshill hebben samen dit project opgezet in de strijd tegen de vergrassing in de duinen dat is opgetreden door het verdwijnen van de konijnen.

De herderin studeerde af als manager economie en recht, maar haar hart ligt bij het schapendrijven. Marit: 'Ik ben naar Nieuw-Zeeland gegaan en werkte daar met schapen op een boerderij. Al eerder was ik met het schapendrijven in aanraking gekomen door mijn hond Lot, een bordercollie, een ras dat speciaal gefokt wordt voor het bij elkaar houden van de kudde. Lot bleek daar erg goed in te zijn, dus ging ik met haar wedstrijden lopen. Ook ging ik eigen schapen kopen. En na mijn ervaringen in Nieuw-Zeeland is dit het ultieme vakantiebaantje, het leukste dat ik kan bedenken.'

Met een speciaal fluitje en met Engelse commando's geeft Marit haar honden opdrachten. Met 'Lay down Bill', houdt ze een hond bij zich die weg wil rennen. De hond gehoorzaamt meteen. Marit: 'De honden wisselen elkaar af, omdat het best zwaar werk is. De hele dag, 8 uur lang, houdt de hond heel geconcentreerd de kudde in de gaten. Uitbrekers worden door de hond als het ware gehypnotiseerd en teruggehaald naar de kudde.'

Marit vindt het schapenhoeden heerlijk, al geeft ze toe dat het soms ook een beetje saai kan zijn. 'Het zijn lange dagen, vooral als het slecht weer is. Ik neem wel eens een boek of puzzel mee en vaak houdt mijn moeder of een vriendin me gezelschap. Ook ben ik wel eens in de zon in slaap gevallen en zag toen ik wakker werd, nog wat witte stippen in de verte. De schapen waren vertrokken. Dus ook ik moet dus steeds goed opletten. Maar na een uur of vier gaan de schapen liggen om te herkauwen en dan heb ik ook even rust.'

Gaandeweg krijgen de schapen respect voor hun herderin merkt Marit. 'Als ik dan fluit, gaan ze uit zichzelf al terug naar de kudde. Het zijn vooral de jonge schapen en de geiten die uitbreken. De oudere schapen blijven netjes op hun plaats grazen.' Na zes weken kan ze de recalcitrante dieren uit de kudde herkennen, maar dan gaan de schapen alweer naar hun 'winterstalling', een omheind stuk land bij Marquette of bij de Kruisberg. En Marit, die vliegt terug naar Nieuw-Zeeland, naar haar vriend en naar het land, want Nieuw-Zeeland is toch wel de beste keus als je van schapen houdt.

Marjan Procee

Sexleven rugstreeppad houdt omwonenden uit hun slaap

De nachtrust van veel Wijk aan Zeeërs wordt deze zomer danig verstoord door de vele rugstreeppadden uit de Dorpsweidepoel. Het is een gekwaak van jewelste. Inspecteurs van de milieudienst die overdag het lawaai willen meten, keren onverrichterzake naar hun burelen, want dan is het doodstil rond de paddenpoel. De padden, moe geworden van de nachtelijke uitspattingen, slapen overdag uit in hun zelfgegraven holen. In de avond komen ze tevoorschijn om opnieuw op vrijersvoeten te gaan.

De mannetjes gaan flink tekeer om zoveel mogelijk vrouwtjes te lokken. Het lawaai is kilometers ver te horen, in ieder geval tot in de Relweg. Als er gepaard is, worden er 3000 tot 4000 eitjes afgezet in snoeren in het ondiepe water. Al na 2 dagen tot 2 weken kunnen de eitjes uitkomen. Het ontwikkelingsproces van de rugstreeppad verloopt 2 keer zo snel als bij gewone padden. Er komen dus in korte tijd heel veel kleine padjes bij.

De rugstreeppad is te herkennen aan een gele streep op zijn rug. Verder is hij grijs/bruin/groenachtig van kleur en wrattig gevlekt. De pad eet vliegen, spinnen, kevers en mieren. Meeuwen en reigers zijn weer dol op de rugstreeppad.

Het is wel een beestje met pioniersgeest, want hij kiest bij voorkeur een nieuw (en

dus kaal) stuk zanderige grond met wat water, een opgespoten stuk land of een nieuwbouwproject.

Als er eenmaal een rugstreeppad op een bouwplaats is gesignaleerd, moet de bouw stopgezet worden omdat de pad beschermd is. Men kan de pad uitzetten in een nieuw gebied. Pas als er daadwerkelijk nageslacht geproduceerd is, kunnen de bouwwerkzaamheden hervat worden.

De gemeente Beverwijk heeft toegezegd dat een ecooloog de paddenzaak gaat onderzoeken. Het kan dus nog wel even duren voordat er maatregelen genomen zijn. Ondertussen moeten de omwonenden van het weiland met oordopjes naar bed. Een troost is dat de rugstreeppad in de herfst met winterslaap gaat. Dan is het in Wijk aan Zee tot volgend jaar april weer een heel klein beetje stiller.

Marjan Procee

